

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 2 szpalach (szerokość szpalu 45 mm) po 72 grosze. Dla poszukujących pracy po 20 groszy. „Marginesowe” po złotych 8.— na 1 mm w 1 szpalu (szerokość szpalu 45 mm).

Rok V.

Nr. 129.

Kraków, piątek 4 czerwca 1943

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję rekopisów będą zwracane autorem jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przebiegi zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 zł. z odnośnikiem do domu 5 zł. Na prowincji dopłata portu. Konto czekowe: Warszawa 658.

Imperjalistyczne cele Unji Sowieckiej

Jakie żądania stawia Moskwa za formalne rozwiązanie Kominternu?

Sztokholm, 3 czerwca. W kołach neutralnych wywołała wielką sensację wczorajsze oświadczenie amerykańskiego senatora Wheelera na temat żądań, stawianych przez Unię Sowiecką, jakie cenę kupna za rozwiązanie Kominternu, które te żądania podobno miały być wszystkim uchwalone przez Stany Zjednoczone.

Wheeler oświadczył, że Unia Sowiecka żąda nie tylko większej części Polski oraz państw bałtyckich, jak Estonii, Łotwy, Litwy, ale nadto jeszcze politycznych i gospodarczych wpływów w Finlandji, Szwecji i Norwegji, dalej zaś nabycia obszarów na Bałkanach, a wreszcie kontroli nad Bosforem i Dardanellami.

Koła neutralne nadmienają do tego, że mnożą się z tygodnia na tydzień wiadomości o daleko idących celach imperjalistycznych Unji Sowieckiej w Europie i że coraz wyraźniej to się objawia, że nie tylko Londyn, który przychylił się w całej rozciągłości do tych żądań, ale i Waszyngton skłonny jest do oddania w ręce Sowietów miarodajnej potęgi i władzy nad europejskim kontynentem.

Prasa sowiecka, jak donoszą tu z Moskwy, powitała pierwszą rocznicę paktu angielsko-sowieckiego w równie entuzjastycznych słowach, jak prasa brytyjska. Poglądy pras obu tych krajów różnią się jednak w istotnym punkcie.

Mianowicie prasa angielska stara się udowodnić z całym naciskiem, że sojusz brytyjsko-sowiecki stanowi nie tylko porozumienie co do współpracy wojskowej, ale także przedewszystkiem „instrument uzgodnienia wspólnych pociągnięć politycznych na okres najbliższych 20-30 lat pomiędzy zachodem i wschodem, a więc także na czas wojny powojennej”.

Przeciwne stanowisko zajęła półurzędowa moskiewska „Prawda”, która zastrzega się przeciwko jakimkolwiek mieszaniu się mocarstw zachodnich do bolszewickiej polityki europejskiej.

Dziennik moskiewski zaznacza między innymi: „W obecnych warunkach jakakolwiek dyskusja na temat Europy powojennej pomiędzy sprzymierzonymi partnerami układowymi jest bezcelowa i bezplodna. Nie możemy wdawać się w żadne tego ro-

dzaju dyskusje. Jest to żądanie, przy którym musimy kategorycznie obstawać i od którego nie możemy odstąpić”.

Prasa angielska pominęła milczeniem tę odprawę ze strony prasy sowieckiej. W An-

gliji można wyczytać tylko te wyjątki z prasy sowieckiej, w których cytowane są te same frazesy o wzajemnej przyjaźni i dobrej woli ku współpracy, jakie zamieszczała również prasa angielska.

Poważne różnice zapatrywań w Algierze.

Sztokholm, 3 czerwca. Według sprawozdania korespondenta agencji Reutersa w Algierze uwydatniły się poważne różnice zdań w toku pertraktacji pomiędzy Giraudem a de Gaullem.

Korespondent ów twierdzi, że rozmowy polityczne dwóch tych generałów stanęły obecnie na martwym punkcie. Nie zataja się już tego, że w przebiegu konferencji na temat składu wydziału wykonawczego wyłonili się bardzo poważne różnice w zapatrywaniach. Niemniej jednak Giraud i de Gaulle mieli zamiar pertraktować w dalszym ciągu we środe. Delegacja de Gaulle'a nie ma swego rozczarowania z racji powołania generała George'a do wydziału. De Gaulle w każdym razie obstawać będzie przy tem, aby Giraud nie był przewodniczącym wy-

działu wykonawczego i równocześnie głównodowodzącym wojsk i proponuje innego generała na stanowisko głównodowodzącego. Dalsze większe trudności wynikają ze stanowiska Peyroutona, Boissona i Noguesa.

Prasa angielska donosi obecnie z Algieru, że zaistniały spory między de Gaullem a Giraudem, który w charakterze swym jako generalny gubernator Algieru zdymisjonował Peyroutona. Jest godne uwagi, że w liście do de Gaulle'a, w którym nazywa go „prezydentem wydziału wykonawczego” donosi Peyrouton o swej dymisji, pomimo, że właśnie Giraud wprowadził go na ten urząd. Dzienniki angielskie wyrażają zdanie, że nie byłoby w tem nic dziwnego, gdyby nastąpiły dalsze dymisje.

Aljanci bombardują zabytki kulturalne na Sycylii.

Rzym, 3 czerwca. Sycylja nabrała dziś charakteru bojowej linii frontowej. Miejscowości najbardziej nawiedzone zniszczeniami, stanowią zarazem najpoważniejsze ośrodki kulturalne wyspy: królewskie Palermo oraz stare greckie Syrakuzy, Katanja, Messyna i Trapani.

W Palermo główna ulica, stanowiąca oś całej komunikacji miejskiej, Via Maqueda została zupełnie wskutek bombardowania zrównana z ziemią, tak, że z tego miejsca można oglądać centrum miasta. Dodac przyletmy należy, że dawne Palermo z XVI i XVII wieku ze swymi kościołami i pałacami niemal zupełnie zniknęło. Dotychczas

udało się temu miastu uniknąć najdotkliwszego czasu, mianowicie zniszczenia najcenniejszych skarbów sztuki.

W Syrakuzach ludność chroniła się przed atakami powietrznymi do starych grobów z czasów starożytności, które ciągną się kilometrami we wnętrzu skały. Aljanci pracowali w Syrakuzach bombami i ulotkami.

Katania przeżyła od początku wojny 364 alarmy lotnicze, 105 razy przelecieli nad miastem lotnicy aljancy, a 84 razy miasto było bombardowane. Szczególnie ciężkie stały się ataki lotnicze od dnia 7 listopada 1942 r., kiedy to pojawili się Amery-

Amerykańska lista strat.

Lizbona, 3 czerwca. Najnowsza lista strat, wydana w Stanach Zjednoczonych wspólnie przez armję lądową i marynarkę, podaje łączną cyfrę 83.756 nazwisk.

Z tego 13.610 przypada na zabitych, 18.299 na rannych, 24.028 na zaginionych, oraz 27.819 na wziętych do niewoli. W przeciwieństwie do poprzednich list strat, armja lądowa i marynarka nie zostały wyszczególnione.

Iran nie może wykonać dostaw.

Rzym, 3 czerwca. Rokowania gospodarcze, zapoczątkowane pomiędzy Iranem, Irakiem i Egiptem, zmierzające do wzmocnienia wzajemnego handlu zagranicznego, rozbiły się — jak donosi agencja Stefani — ponieważ Iran nie jest w stanie wykonać wymaganych dostaw.

Tęsamem niemożliwe są również dostawy żywności i materiałów przedzalnianych z Iraku i Egiptu do Iranu, których konieczność żądała Anglja. Towary te miały być dostarczane na kredyt długoterminowy.

Najstarszy pałac i 9 kościołów miasta zostało zniszczonych, katedra oraz 22 kościoły odniosły uszkodzenia. Dom, w którym urodził się kompozytor włoski Bellini został zniszczony bombą.

Zniszczone zabytki kulturalne na Sardynji.

Rzym, 3 czerwca. Specjalny sprawozdawca „Messagero”, który zwiedził stolicę Sardynji Cagliari, stwierdza, że miasto to nie posiada już dzisiaj prawie żadnych kościołów.

Lotnicy anglo-amerykańscy zniszczyli bazylikę Bonaria, oraz kościoły św. Józefa, św. Franciszka, św. Dominika i św. Maurycego. Kościół św. Annuncjaty i kościół św. Anny stanowią jedynie stos gruzów.

Specjalny sprawozdawca „Popolo di Roma” stwierdza, że lotnicy anglo-amerykańscy nie tylko atakują obiekty kolejowe i kolonny wozów na gościńcach, ale biorą na cel swoich bomb także pojedynczych przechodniów na samotnych ścieżkach wiejskich, samotnych jeźdźców na polach, oraz skupienia ludzi na targach i jarmarkach. Ponadto biorą oni pod ogień karabinów maszynowych wielkie stada owiec i bydła, pasące się na pastwiskach. Koło Olbia jeden z lotników wziął na cel pewną kobietę, która z niemowleciem przy piersi jechała na osle, aby zawieźć obiad swemu mężowi, pracującemu na polu. Koło innej miejscowości została zabita pewna kobieta, jadąca do domu na furze pełnej siana.

Dalsza lista ofiar katyńskich.

(tp) Kraków, 3 czerwca. Specjalny sprawozdawca Agencji „Telepress” nadsyła nam z Katynia nową listę nazwisk agnoskowanych i nierozpoznanych oficerów armji polskiej. Od kuli sowieckiej ponieśli męczeńską śmierć:

1917. **Beryslawski Mikołaj** — por. (Przy szczątkach znaleziono: list, pismo urzędowe i świadectwo szczepienia w Kozielsku Nr. 2454).
1918. **Markel Zygmunt** — oficer rez. (Znaleziono: ks. st. sl. ofic., legitymacja urzędnicza i list).
1919. **Gabawski Jan** — kpt. (Znaleziono: 2 medaliki i świadectwo szczepienia w Kozielsku Nr. 1623).
1920. **Nierozpoznany kapitan.**
1921. **Próchniewicz Antoni** — rtm. (Znaleziono: pozwolenie na broń, kartę myśliwską, wizytówki i fotografie).
1922. **Nierozpoznany podporucznik** 75 pp.
1923. **Dziwulski Zdzisław, Zygmunt** por. (Znaleziono: legit. urzędnicza, kartę przydziału wojennego, list, wizytówki i fotografie).
1924. **Kłopotewski Stanisław** — ofic. (Znaleziono: list i świad. szczepienia w Kozielsku).
1925. **Dawidczyk Leon** ofic. rez. (Znaleziono: 2 karty pocztowe).
1926. **Nierozpoznany porucznik lotnictwa.**
1927. **Wiśniewski Marjan** — kpt., ur. 15. 5. 1902 r. w Bochni. (Znaleziono: świadectwo Wyższej Szkoły Wojennej dla Intendentów, legitymacja ofic. MSWojsk. i fotografie).

1928. **Weiss Czesław Antoni** — por. (Znaleziono: ks. stanu sl. ofic., 2 fotografie).
1929. **Nierozpoznany oficer** w ubraniu cywilnym).
1930. **Bugajewski Tadeusz** — oficer. (Znaleziono: 3 listy).
1931. **Kwiatkowski Edward** — kpt. kawaler krzyża Virtuti Militari. (Znaleziono: ks. stanu sl. ofic., lista z nazwiskami, krzyż V. M., świad. szczep. w Kozielsku Nr. 2058).
1932. **Wawer Stefan** — ppor. lot. (Znaleziono: świad. szczep. w Kozielsku Nr. 2961).
1933. **Nierozpoznany oficer.**
1934. **Nierozpoznany oficer.**
1935. **Kowalski Wiktor** — cywilny. (Znaleziono: list i kartki pocztowe).
1936. **Nierozpoznany oficer.** (Znaleziono: list z Krakowa z daty 28. 12. 1939 r. podpisany: Wera z dziećmi, ponadto szkaplerz i medalik).
1937. **Tarnowski (lub Tarnawski)** imię nieczytelne) — kpt. (Znaleziono: list, którego nadawcą jest Stanisława Tarno(a)wska..... ? 249).
1938. **Wawrzycki ? Józef** — por. (Znaleziono: kartę wizytową „Rudolf Zeman „Wodzisław Sl., ul. Dworcowa 4, oraz świad. szczep. w Kozielsku Nr. 3375).

1939. **Nierozpoznany oficer.**
1940. **Kupść Ludwik, Wiktor** — por. (Znaleziono: ks. st. sl. ofic., dowód osobisty, kwity, fotografie. Ur. 24. 7. 1903 r.).
1941. **Dabliński Florentyn** — por. kaw. (Znaleziono: order „Na polu Chwały”, wizytówkę, odznakę pułkową, pamiątnik, fotografie i różaniec).
1942. **Anaziewicz? Jan** — por. (Znaleziono: ks. st. sl. ofic. i medalik).
1943. **Moszczyński Edward** — podporucznik. (Znaleziono: listy i kartki pocztowe od Jadwigi Moszczyńskiej — Gollub, Kr. Brześć Kujawski).
1944. **Dworakowski Jerzy** — ofic. (Znaleziono: wizytówki własne oraz Haliny Dworakowskiej).
1945. **Szokalo Antoni** — kpt. (Znaleziono: znak rozpoznawczy, ks. stanu sl. ofic., zaświadczenie, świadectwo rentgenowskie, wizytówkę i prawo jazdy).
1946. **Grossmann Aleks.** — kpt. (Znaleziono: fotografie, prawo jazdy i św. szczepienia w Kozielsku).
1947. **Nierozpoznany oficer.** — (Znaleziono: list zaczynający się od słów „Kochany Wujku!” i medalik).
1948. **Wojnowski** (imię nieczytelne) — major. (Znaleziono: list).
1949. **Brojewski (lub Brojerski) Miecz.** — ofic. (Znaleziono: kartkę pocztową, listy i 2 medaliki).

1950. **Wielich Stanisław** — kpt. (Znaleziono: legitymację Stow. Ofic. w st. spoczynku, wizytówki i pismo Izby Skarbowej w Poznaniu).
1951. **Piasecki Józef Kazimierz** — ofic. rez., aplikant sądowy w Lublinie. — Znaleziono: leg. urz. państw., bino-kle).
1952. **Mróz Konstanty** — kpt. broni pancernej. (Znaleziono: ks. st. sl. ofic., wizyt.).
1953. **Głogowski Wacław** — major, inżynier, zam. Warszawa, ul. Hipoteeczna 2, m. 24. (Znaleziono: pieczętkę z adresem, kartkę z nazwiskami, świadectwo szczepienia w Kozielsku Nr. 3334).
1954. **Kordasiewicz Bronisław** — por. (Znaleziono: kartki pocztowe, 2 listy, fotografie).
1955. **Nierozpoznany oficer.**

*

Pamiętki, znalezione przy szczątkach oficerów W. P., zostają przesłane rodzinom za pośrednictwem placówek okręgowych Polskiego Czerwonego Krzyża. Nastąpi to w okresie późniejszym t. j. po przewiezieniu do kraju i szczegółowym zbadaniu. Termin zwrotu zostanie podany do wiadomości za pośrednictwem prasy.

